

Penguenin Altın Yumurtası

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Altın Yumurtası

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük penguen Pip, geniş ve aydınlık bir buz dünyasında yaşıyordu. Sırtı siyah, karnı beyazdı ve annesinin ördüğü yumuşak mavi bir atkısı vardı. Bir sabah, karlı tepelerin yakınında paytak paytak yürürken Pip uzakta parlayan bir şey gördü. Buzun üzerine düşmüş küçük bir güneş gibi ışıldıyordu. Pip'in kocaman mavi gözleri hayretle açıldı.

Pip hızla yaklaştı, küçük yüzgeçleri çırpınıyordu. Karla kaplı bir çukurun içinde altın bir yumurta yatıyordu. Bir kalp atışı gibi hafifçe nabız gibi atan yumuşak, sıcak bir ışıkla parlıyordu. Pürüzsüz kabuğunun üzerinde buzlu desenler parlıyordu. Pip hayatında bu kadar tuhaf ve bu kadar güzel bir şey görmemişti. Eğildi, küçük turuncu gagası neredeyse ona değiyordu.

Yumurta sıcacıktı, güneşte kalmış bir çakıl taşı kadar rahatlatıcıydı. Pip dikkatlice yüzgeçlerini etrafına doladı ve kaldırdı. Kucaklayacak kadar küçüktü ama hafif bir parıltıyla uğulduyordu. 'Artık benimsin,' diye fısıldadı Pip, içindeki harika şeyi hayal ederek. Yumurtayı göğsüne bastırdı ve heyecanla kalbi çarparak eve doğru yola çıktı.

Ama Pip paytak paytak yürürken yumurtanın sıcaklığı daha da muhtaç hale geliyor gibiydi. Parıltı titrediy ve kabuk neredeyse sıcak hissettirdi. Pip durdu. 'Belki bir şeye ihtiyacın var,' dedi yumuşak bir sesle. Annesinin onu nasıl sıcak tuttuğunu ve beslediğini hatırladı. Bu yumurta canlıydı ve ilgiye ihtiyacı vardı. Pip boş buza bakındı ve küçük bir endişe duydu. Ya birisi onu arıyorsa?

Pip yumurtanın ebeveynini aramaya karar verdi. Bulduğu yumuşak bir yosun parçasına sardı ve sıkıca tuttu. 'Endişelenme,' dedi yumurtaya. 'Aileni bulacağız.' Donmuş ovaya doğru yola çıktı, mavi atkısı soğuk esintide dalgalanıyordu. Yumurtanın parıltısı küçük bir fener gibi yolunu aydınlatıyordu. Pip kendini cesur ve biraz da gergin hissetti.

Kısa süre sonra Pip, bir buz sırtında tüneyen kar baykuşu Mira ile karşılaştı. Beyaz tüylerinde soluk gri benekler vardı ve kehribar rengi gözleri bilge ve sakindi. Göğsünde dokuma bir hasır çanta asılıydı. 'Ne buldun, küçük?' diye sordu. Pip ona parlayan yumurtayı gösterdi. Mira yaklaştı, gri gagası yana eğildi. 'Bu yumurta sıcak ve hayat dolu,' dedi.

Mira kanadıyla kabuğa usulca dokundu. 'Ebeveyninin ilgisine ihtiyacı var,' diye açıkladı. 'Böyle bir yumurta uzun süre ayrı kalamaz.' Pip başını salladı, içi burkuldu. Yumurtanın sıcak parıltısını sevmiştir. 'Kime ait olduğunu biliyor musun?' diye sordu. Mira başını salladı. 'Onun gibisini görmedim. Ama aramaya devam et ve yol boyunca başkalarına da sor.'

Pip Mira'ya teşekkür etti ve aramasına devam etti. Gürültücü bir martı grubuna sordu ama onlar sadece bağırıp uçup gittiler. Uykulu bir fok balığına sordu, o da gözlerini kırıştırıp başını salladı. Yumurtanın parıltısı biraz daha söndü ve Pip onu daha sıkı tuttu. 'Onları bulacağız,' diye söz verdi. Küçük ayakları karda çtırtıdayarak yürümeye devam etti.

Güneş batmaya başladı, buzu pembe ve altın tonlarına boyadı. Pip yorgun hissetti ama durmadı. Bir kar tavşanı ailesine sordu ama onlar kimseyi görmemişlerdi. Yumurta yüzgeçlerinde usulca nabız gibi atıyordu, sıcak ve güven doluydu. Pip onu güvende görmek için her şeyi vereceğini fark etti. Artık sadece meraklı değildi; gerçekten önemsiyordu.

Tam Pip'in umudu tükenmek üzereyken yumuşak, endişeli bir ses duydu. 'Yumurtam! Yumurtamı gören var mı?' Kırmızı yün şalı olan beyaz bir kutup tilkisi koşarak geldi, kara gözleri korkuyla açılmıştı. Tüylü kuyruğu sarkmıştı ve küçük siyah burnu seğiriyordu. 'Her yeri aradım!' diye haykırdı. Pip öne çıktı, parlayan yumurtayı uzattı.

Tilki soluğunu tuttu. 'Onu buldun!' Yumurtayı usulca aldı ve şalının altına sarıp sarmaladı. 'Ben Bayan Frostfeather,' dedi, sesi rahatlamayla titriyordu. 'Bu yumurta benim. Çok korktum.' Altın yumurtanın parıltısı ona sokulunca parladı. Pip'in içine sıcak bir mutluluk yayıldı. Doğru şeyi yapmıştı.

Bayan Frostfeather, Pip'e gülümsedi, yumuşak gözleri ışıldıyordu. 'Teşekkür ederim, küçük penguen. Yumurtamı güvende ve sıcak tuttun.' Kırmızı şalını yumurtanın etrafına doladı ve Pip'e minnettar bir baş selamı verdi. 'Çok sorumlusun.' Pip'in kalbi gururla kabardı. Mavi atkısı boynunda sıcacık hissettirdi ve buzlu dünya eskisinden daha dostça göründü.

Pip altın yumurtayı ve güzel parıltısını düşündü. Onu saklamak istemişti ama artık birine yardım etmenin daha iyi olduğunu biliyordu. 'Seni bulduğuma sevindim,' dedi Bayan Frostfeather'a. O da onu buzda ziyaret edeceğine söz verdi. Yumurtayı güvenle yanına alıp uzaklaşırken Pip yüzgecini salladı. Yumurtanın ışığı küçük bir yıldız gibi veda edercesine göz kırptı.

Eve dönerken Pip kar baykuşu Mira ile yeniden karşılaştı. 'Ebeveynini buldun mu?' diye sordu. Pip başını salladı ve Mira'nın kehribar gözleri onaylayarak kısıldı. 'Merak yerine sorumluluğu seçtin,' dedi. 'Bu çok güzel bir şey.' Hatıra olarak çantasından Pip'e küçük, sıcak bir taş verdi. Pip onu sıkıca tuttu ve gülümsedi.

Pip sıcak köşesine dönünce annesine her şeyi anlattı. Annesi onu sıkıca kucakladı ve yumuşak gri başından öptü. 'Seninle gurur duyuyorum,' dedi. O gece Pip, parlayan yumurtayı ve Bayan Frostfeather'ın mutlu yüzünü hatırlayarak uykuya daldı. Sorumlu ve nazik olmanın altından daha değerli bir hazine olduğunu biliyordu.

Ertesi sabah Pip, buz tepelerinin yakınında soluk bir altın parıltı gördü. Bayan Frostfeather, artık sıcak ve güvende olan yumurtasıyla geri dönmüştü. Tüylü kuyruğunu salladı. 'Ne zaman istersen bizi ziyarete gel,' diye seslendi. Pip de karşılık verdi, mavi atkısı dalgalanıyordu. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. Başkalarını önemsemenin dünyayı herhangi bir altın yumurtadan daha parlak yaptığını öğrenmişti.